

Кнез Михаило Обреновић

(први период владавине 1839–1842; други период владавине 1860–1868)

Рођен је у Крагујевцу. Просвећени апсолутиста, државник и реформатор. За време његове прве владавине престоница је премештена из Крагујевца у Београд.

Класицизам и романтизам

СТАРА СКУПШТИНА

Порта цркве Светог Духа била је место одржавања скупштине, на отвореном простору. За друге владе Књаза Милоша саграђена је скромна скупштинска зграда. Од 1860. српски парламент је имао у Крагујевцу свој Дом. Тиме је још једном потврђен престонички статус у Кнежевини.

ЧЕСМА ИЛИНА ВОДА

У Кошутњаку, омиљеном излетишту Обреновића подигнуте су чак три монументалне чесме. Књаз Милош је 1859. обновио најстарију. Браћа Андрејевић су изградили своју чесму задужбину крајем века. Најлуксузнија је она из времена краља Милана.

КОНАК КНЕЗА МИХАИЛА

Престолонаследник Михаило је рођени Крагујевчанин. По повратку са дугог одсуствовања из Србије саграђена је за њега 1860. године нова зграда у кругу крагујевачког конака. То није био двор, као у Београду, нити Здање, као у Аранђеловцу. Строга архитектура новог конака деловала је као објава напуштања балканског начина грађења у Крагујевцу.

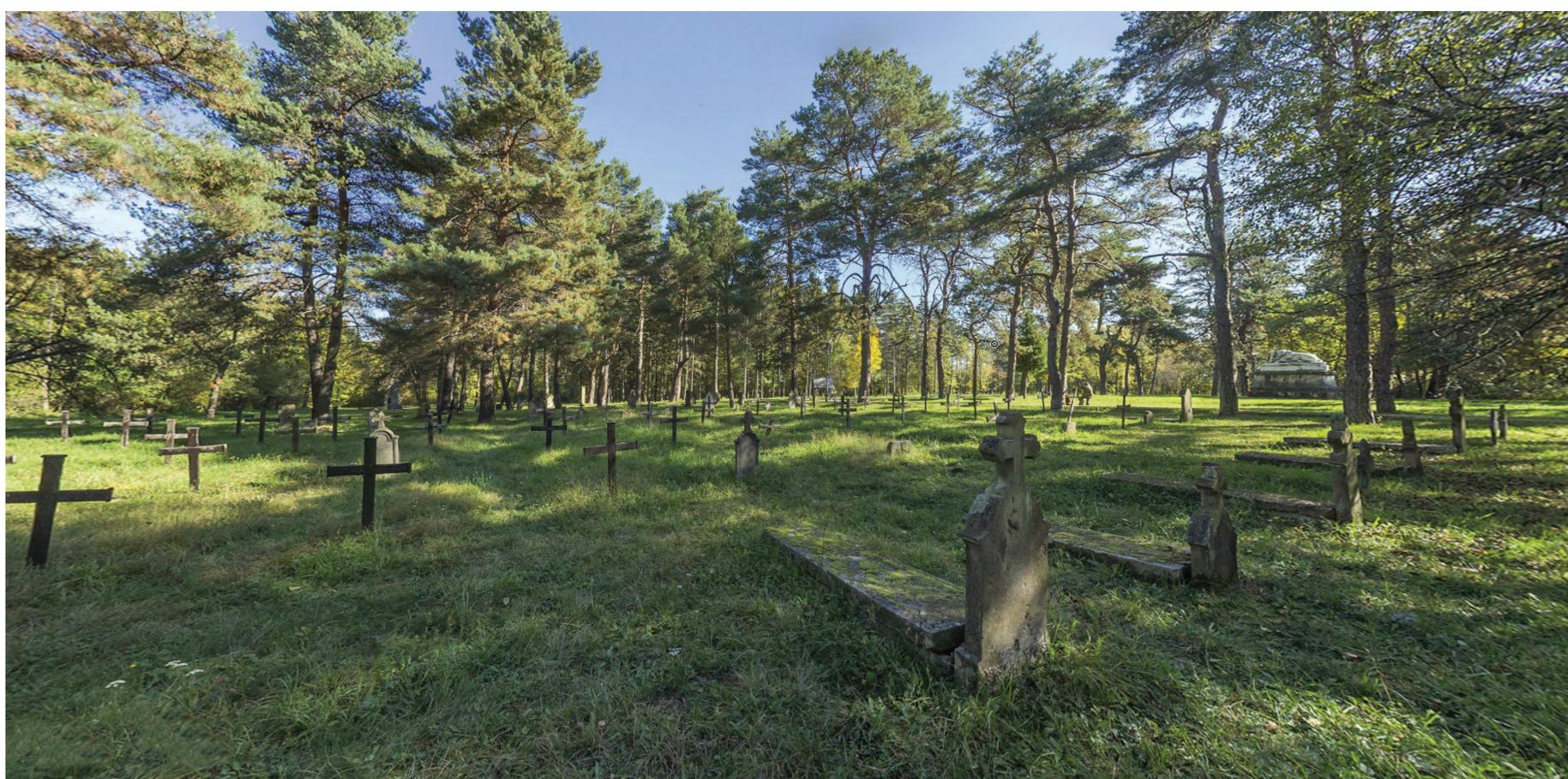
ХОТЕЛ ГРАНД / ГУШИЋ

Задужбина капетана Милована Гушића поред две школе обухватила је од 1864.г. и хотел. Солидна класицистичка грађевина. (Кубе је тек 1983.г. пренето са срушене Уједињене банке)
Модеран хотел. Најелитнији у Крагујевцу до пред крај столећа. Намењен за издржавање школа Задужбине

ВОЈНА БОЛНИЦА

У време изградње 1867.г. Војна болница у Крагујевцу била је најбољи објекат те намене у војсци Кнежевине. Стилски је слична старој Варошкој болници у Београду, по пројекту Јована Френцла. Романтизам. Исте године у непосредној близини у Шумарицама се формира и Војничко гробље.

ВОЈНИЧКО ГРОБЉЕ У ШУМАРИЦАМА

Старо војничко гробље је било на десној обали Лепенице, уз старе касарне. По изградњи Војне болнице формирано је ново у Шумарицама. У њему су сахрањени борци из свих ратова до 1918.г. преминули у Крагујевцу.

Захвата површину земљишта од преко два хектара. У деветнаестом веку постављани су камени надгробни споменици, а у временима масовних страдања гробови су означавани дрвеним крстачама.